

Відповідальний за зміст
видавництва І. П. М. Юрченко
№ 14

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ВЛКСМ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 10 грудня 1987 року

№ 147 (3966).

Ціна 2 коп.

Право бути в авангарді

Після свого XX з'їзду комсомол почав діяти конкретніше, його робота набуває більш пошукового характеру. Однак перебудова йде повільно, в деяких організаціях за сміливими розмовами не пішли діла... Це рядки одного з листів у Центральному Комітеті комсомолу, огляд яких одержали разом з мандатами учасники II Пленуму ЦК ВЛКСМ, який відбувся 7 грудня в Москві. Символічна прикмета часу: пошук шляхів підвищення авторитету і бойовості комсомолу ведеться нині колективно, з урахуванням думки кожного.

Нід перебудови в комсомолі, розвиток його ініціативи у розв'язанні соціально-економічних завдань, які стоять перед країною в умовах радикальної економічної реформи, — це питання, що хвилюють сьогодні всіх юнаків і дівчат, визначили і порядок денний Пленуму. Той конструктивний дискусії, що не обходять гострих кутів, задала доповідь, з якою виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ В. Мірошніченко.

Участь в оновленні всіх сторін життя суспільства, розвиток демократії і перетворення Спілки молоді на ділі в школу соціалістичного самоврядування — ключові завдання перебудови в комсомолі, підкреслили промовці. Зроблено перші реальні кроки по розширенню самостійності первинних організацій, утвердженню в них гласності, демократичних принципів. Однак спря-

мованість і готовність молоді до дій періако настановується на психологічну та організаційну невідготовленість комітетів ВЛКСМ до роботи в нових умовах. У комсомольських організаціях не подоланий механізм гальмування, який намагається повернути перебудову в колію звичних схем і трафаретів.

Ключовим завданням Пленуму став колективний пошук шляхів реального включення комсомолу в соціально-економічне оновлення країни, чіткого визначення сфер, де молодь уже сьогодні може проявити себе в конкретних трудових ділах.

Промовці відзначали, що вдалося закріпити принципові позиції комсомолу в Законі СРСР про державне підприємство (об'єднання). Почато великомасштабний експеримент по розширенню прав організацій ВЛКСМ ряду галузей народного господарства в управлінні виробництвом і соціально-економічним розвитком трудових колективів. Розробляються нові підходи до розвитку шестина над капітальним будівництвом, участі юнаків і дівчат у розширенні випуску товарів молодіжного асортименту, соціальної перебудови села. В цілому йдеться про те, щоб знайти і втілити в життя такі форми і рішення, які змогли б забезпечити єдність загальнонародних, колективних і особистих інтересів молодих трудівників, діалектично пов'язати економіку і виховання юнаків і дівчат.

Приклади такого підходу подають творці молодіжних житлових комплексів. Освітільки деякі з останніх повинні: зачинителі руху МЖК — свердловчани здійснили міжвідомчий експеримент по комплексній організації дозвілля жителів мікрорайону. Їх одностудійні в Петрозаводську створили резервний фонд для ветеранів війни і праці. А в місті Добрянці Пермської області ентузіасти налагодили випуск товарів народного споживання, організували кролеферму.

Досвід МЖК, а також практика становлення суспільно-державної системи науково-технічної творчості молоді, госпрозрахункових виробничих підприємств і посередницьких фірм, кооперативів з участю юнаків і дівчат переконують, що молодіжні колективи, маючи правоту та фінансову основу для самостійних дій, здатні багато на що і без посередньо на виробництві. У зв'язку з цим важливо, щоб всьди комсомольські організації добивалися права однакового голосу в радах трудових колективів, при складанні планів економічного і соціального розвитку підприємств, укладенні колективних договорів.

Учасники Пленуму заслухали інформацію про реалізацію пропозицій і критичних зауважень, висловлених на XX з'їзді ВЛКСМ. Пленум затвердив комісії ЦК ВЛКСМ. Було розглянуто деякі інші питання.

У роботі Пленуму ЦК ВЛКСМ брали участь завідувачі відділом будівництва ЦК КПРС О. Г. Мельников, заступник завідувача відділом організаційно-партійної роботи ЦК КПРС М. А. Золотарьов, інші відповідальні працівники ЦК КПРС, керівники ряду міністерств і відомств.

[Кор. ТАРС].

Добра слава йде в колективі Добровеличківського ремонтно-транспортного підприємства про бригадира Василя Васильовича Гуменного. Працює він тут 6 років. За цей період зумів показати себе роботящим, сиромним працівником, котрий із будь-якої ситуації знаходить вихід. За це і поважають його в бригаді. А це шанують нерівника за те, що він завжди в сиртуну хвилину порадить, допоможе молодшим товаришам по роботі. Комсомолец Віктор Шалагін — один з підопічних бригадира.

На знімку: бригадир В. ГУМЕННИЙ і член бригади В. ШАЛАГІН.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

Надплановий рахунок зростає

Кілька виробничих колективів, десятки робітників даного підприємства вже раніше розраховували про дострокове завершення виробничої програми двох років п'ятирічки. А першими це зробили робітники цеху по виготовленню прошивних теплоізоляційних матів, де майстром Н. Г. Зінченко. Вони ще першого листопада виконали план з усіх

показників, ритмічно трудяться і нині. До речі, більшість працюючих у цьому підрозділі — люди молоді за віком, не всі вони мають достатній досвід роботи. Проте виріває дівчат злагоженість, вміння все підпорядкувати реалізації поставлених завдань. Наближається до завершення річного плану і колектив по виробництву цегли на чолі з І. П. Мащу-

лом. Тут вже мають 185 тисяч штук цегли, виробленої понад завдання.

Індивідуальне соціалістичне змагання очолюють Марія Ганул, Олена Борисно, Валентина Федорова, Володимир Іванов, Марія Денисенко та Марія Лисонько, котрі зі змінними нормами справляються на 120-130 процентів.

О. ІВАЩЕНКО, голова профкому Новомиргородського цегельного заводу.

КАЖУТЬ, що перші кроки — найважчі. У будь-якій справі. Що це так, я переконалася місяць тому, коли обрали мене спілчаном нашого другого механоскладального цеху секретарем комсомольської організації. Вірніше, на звітно-виборних зборах обрали Юрія Матієнка, але той через поважні причини відмовився. Тому опісля на засіданні бюро всі проголосували за мою кандидатуру.

Спершу було важко: не знала з чого почати. Підійшов до мене Віктор Гребенюк, наш колишній ватажок, заспокоїв:

— Допоможемо. Головне, щоб молодь повірила в тебе.

І почалася робота. Обов'язки між комсомольцями розподілили ще раніше. Тепер треба тільки простежити, аби вони виконувалися. Принаймні, в минулому році з цим не було ніяких проблем. Не без гордості скажу, що соціалістичне змагання у нас «на висоті». Токарі комсомольсько-молодіжного колективу про вико-

нання плану двох років п'ятирічки звітували уже вересні. Не відстали від них і слюсарі-складальники. На їхньому трудовому календарі — весна 1988 року.

Говорячи про виробничі питання, варто сказати, що ніяких проблем з організацією праці, дисциплі-

ності праці щоквартально зростає.

Успіхи молоді регулярно висвітлювалися в нашій цеховій стінній «Комсомольці». Але вона останнім часом стала дещо одноманітною: багато загальних фраз, інколи — перелік прізвищ передовиків. Але ж треба показувати, завдяки чому той чи інший робітник добився успіхів, як це проходило...

Сьогодні ми боремося за те, щоб кожна робоча хвилина використовувалася якнайпродуктивніше. Однак, на перший погляд, з цим теж усе гаразд: ні пиятики, ні прогулі, ні запізнені. І все ж, як секретар первинної, зіткнулася з першою труднощію: ніяк не могла зібрати внески. Були й такі ком-

сомольці, що замість того, щоб допомогти мені, все перетворювали на недоречні жарти, інколи серйозна розмова закінчувалася одними обіцянками.

До них вдавався, зокрема, Василь Нетребенко. Щоб подібне не повторилося, думаю, його варто

ДОБРИЙ ПОЧАТОК — ТО ВЖЕ ПІВДІЛА,

вважає секретар первинної Маргарита ФРАНЦУЗАН

діною, якістю у нас не виникає. Вже згаданий КМК токарів щомісяця переаконує план на п'ятдесят процентів. Тон у роботі там задають Віктор Гребенюк, Валерій Болгарчук. Вони не тільки старанні працівники, але й думуючі, творчі спеціалісти-раціоналізатори. Віктор має два авторські свідоцтва, Валерій теж постійно дбає за полегшення праці, її механізацію. Як результат — продуктив-

завати, завдяки чому той чи інший робітник добився успіхів, як це проходило...

Сьогодні ми боремося за те, щоб кожна робоча хвилина використовувалася якнайпродуктивніше. Однак, на перший погляд, з цим теж усе гаразд: ні пиятики, ні прогулі, ні запізнені. І все ж, як секретар первинної, зіткнулася з першою труднощію: ніяк не могла зібрати внески. Були й такі ком-

сомольці, що замість того, щоб допомогти мені, все перетворювали на недоречні жарти, інколи серйозна розмова закінчувалася одними обіцянками. До них вдавався, зокрема, Василь Нетребенко. Щоб подібне не повторилося, думаю, його варто

Майже всі наші комсомольці беруть участь у заводських спортивних зма-

ганнях. У вільний від роботи час здебільшого ті, хто проживає у гуртожитку, обладнують в ньому спортзал, готують місце для проведення дискотек. Навіть не можу тут когось виділити — всі, абсолютно всі проявляють максимум активності. Партори нашого цеху Віктор Михайлович Шаповалов про це говорить так: «У роботі — молодці, держать хлопці. Такі ж молодці і в організації свого дозвілля». Навпевне той, хто прочитає ці рядки, здивується: говорила ж напочатку, що важко бути секретарем первинної, а тут розповіла про одні успіхи Нічого дивного в цьому нема. Успіхів багато. Та мене, як ватажка, турбує інше: не можна зупинятися на досягнутому. Тим більше, що мені «в спадщину» недобороб майже не лишилося. Зараз прагну пре-

М. ФРАНЦУЗАН, секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 2 Кіровоградського ремонтно-механічного заводу.

За вишивкою майбутніх кравчинь Олену ДИШЛЕВУ і Ларису СИЛФОНТІЙ друзі бачать часто: учениці Кіровоградського СПТУ № 14 — активні учасниці ярмарків солідарності.

Фото В. ГРИБА.

ГІСТЬ ІЗ КРАЇНИ МУДРОСТІ

Влітку ми були свідками відкриття фестивалю Індії в нашій країні. А нещодавно з допомогою телебачення ніби відчували себе учасниками іншої прекрасної події — відкриття фестивалю Радянського Союзу в Індії. Можна тільки радіти з приводу таких сердечних виявів міжнародної дружби...

ки цього ж інституту В. А. Василенко, який вивчає питання індійської педагогіки. Жваво пройшов діалог між нашими студентами і студентом КІСМу Сенгаром Віаеком Сінгхом. Всі охоче слухали розповіді представника Індії про історію боротьби індійського народу за свободу і незалежність, про систему освіти в країні...

О. СЕРГЕЄВА, бібліотекар обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської.

«Резонанс» розширює горизонти

У листопаді в Києві проходив перший республіканський фестиваль студентських театрів, у якому брав участь народний театр «Резонанс» Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Своїми враженнями ділиться хуторянський керівник колективу Валерій Дмитрович ДЕЯНЕЦІН.

Фестиваль — перший. Отже, все було вперше і з цим, звичайно, пов'язані основні труднощі в організації такого заходу. Ініціатива проведення фестивалю йшла від Київського педагогічного інституту імені О. М. Горького. У фестивалі брали участь 8 студентських театрів з різних міст України, а для солідарності також були запрошені гості з Даугавпілса і Мінського педагогічного інституту. Взагалі треба сказати, все пішло чомусь по лінії педагогів. У майбутньому планується розшири-

ти рамки подібних фестивалів, а вони будуть проводитися щороку. Своєю участю у першому фестивалі ми задоволені. Це був, власне, перший віздіт колективу за межі області. Якщо інститутський ансамбль «Юність», наприклад, буває скрізь, то можливість «Резонансу» обмежена.

На фестивалі ми повезли виставу «Поставте хлопчику трійку». Зізнаюсь, що почувалися ми трохи білою воронкою. Справа в тому, що інші студентські театри були переважно естрадного плану, їхні вистави схожі на студентські калусники. Веселі, гострі, злюбовнені, але зовсім інші «Резонанс» був єдиним народним театром на фестивалі з єдиною «протягнутою» драматичною виставою. Не думайте, що вихваляюсь, але ми сподобалися.

Треба віддати належне організаторам, вони передбачили цінову культурну програму, куди входила екскурсія по місту з відвіданням Києво-Печерської лаври, столичних музеїв. Побували ми і на виставі театру імені І. Франка «Енеїда» з Богданом Ступнюком в головній ролі. Отже, змогли, як говорять, і себе показати, і на людей подивитися!

Ось торік у квітні в нашій газеті з'являється стаття «Чи є в магазині «Товари для молоді» для молоді товари?», в якій йшлося про те, що минуло лише півроку, а в магазині уже мовиться про розтоварювання. Тобто, про завантаження підсобних приміщень товарами, які не користуються попитом у населення, насамперед — молоді. Чому так? Відповідь на це запитання пробували знайти директор магазину, працівники управління торгівлі обласного комітету, керівники оптових підприємств, спеціалісти підприємств легкої промисловості, працівники обкому комсомолу. Висловлювалися різні побажання, пропозиції, конкретні заходи. Пройшло чимало часу. Що ж все-таки змінилося, та й чи змінилося взагалі?

Ми з інструктором відділу робітничої і сільської молоді обкому комсомолу Світланою Сисоєвою завітали до магазину не зовсім випадково. Саме в цей день, у п'ятницю, тут проводилася демонстрація

Піджаки, яких ніхто не бере, яскраво-руді чоловічі шпани (непогано пошиті, але колір...), куртки старого коричневого кольору і застарілого фасону, халати і плаття, до яких не торкалася рука покупця, — це частина тих товарів, якими завантажені підсобні приміщення і які є частиною тої затовареності, що, мов камінь на серці, у всього молодіжного колективу магазину № 32. І як не дивно — більшість цих товаришів з індексом «Мол», тому відмовлятися на базисах від них дівчата не мають права, бо ця продукція розрахована на молодіжні магазини. Звичайно, ми не можемо «добратися» до Артемівської швейної фабрики і попросити її не шити краще нічого, та Кіровоградському швейному об'єднанню «Україна»?

на, оптово-роздрібному об'єднанню фірми «Одяг» можемо нагадати ось таке. Побувавши одного разу на демонстрації моделі об'єднання «Україна», представники магазину «Товари для молоді» відмовилися взагалі брати таку продукцію. Але... вони продовжують надходити з бази фірми «Одяг». Тепер до плаття і халатів, яких за сезон не продали жодного екземпляра, додалася ще й комплекти, які також зовсім не користуються попитом.

Л. БЕТОВА, старший продавець, комсорг. Справді, багато товарів не відповідає навіть елементарним вимогам молодіжної моди. Це, звичайно, вже на совісті виробничників. Але в іншому може нам допомогти оптова база фірми «Одяг» — не постачати однакових товарів величезними партіями. Ми трохи можемо продати, а рештою до стелі закладаємо підсобні приміщення. Завезли, наприклад, нам 200 літніх однакових спідниць (в це плюс в інші магазини). Ми продали не більше 30. Багато товарів надсилаються немолодіжного асортименту. Взагалі ми повинні повертати на бази неходову продукцію через три місяці. Але це здійснюється лише на папері — бо з душою невеликим бажанням приймають назад залежаний одяг. І ось результат — ми затоварені на 70 тисяч карбованців.

Ще одна причина такого становища — несезонне постачання одягу. Нещодавно доводилося директорів «відбиватися» від бововняних платтяк, які обвішали привезти напередодні зими. А в четвертому кварталі база фірми «Взуття» дала магазинів на 10 тисяч карбованців чоловічих босоніжок — чи можуть дівчата не в сезон стільки продати? Доводилося відправляти назад.

Л. СТЕЦЕНКО, старший продавець. Взуття — найбільш болюче наше місце. Роз-

кажу один випадок. Прийшла одна старша жінка до нас у відділ, босоніжки чоловічі вибирає на себе. Підходжу до неї, веду до жіночого взуття: візьміть, мовляв, оці, жіночі. А вона мені: «Чи я вже настільки стара, щоб таке носити?». Недавно привезли знову партію взуття (без індексу «Мол» і без нашого замовлення, бо вибрати повинні ми самі), що довелося зразу «командирувати» назад. Так, з взуттям треба щось вирішувати. На 55 тисяч карбованців недопостача в цьому році, і нічим оптово-роздрібне об'єднання компенсувати не збирається. Все взуття з індексом «ОМ» (особливо модне) йде тепер у магазин «Мода». У «Товари для молоді» таке взуття не надходить.

ВАЛ З ІНДЕКСОМ «МОЛ», АБО ЯК ПІДНЯТИ ПРЕСТИЖ МАГАЗИНУ «ТОВАРИ ДЛЯ МОЛОДІ»

МЕНІ доводилося бути на відкритті цього магазину у вересні 1985 року. Тоді, без перебільшення скажу, чи не кожен виходив з магазину з пакунком. Покупці, до кого не зверталася, були задоволені появою такого магазину і вибором товарів, які в ньому тоді були. Та багато кого все ж брали сумніви: чи надого це.

Зрештою, справа не в тому, що бази не хочуть давати особливо модне для «Товарів для молоді». Магазин не має фондів на таке взуття. Можливо, управління торгівлі варто переглянути питання щодо розподілу фондів на взуття «ОМ»?

Ю. А. ДИМИТРЕНКО, директор магазину «Товари для молоді». Взагалі, фонди переглянути слід. Ми, з одного боку, отримуємо на 100 тисяч карбованців чоловічих костюмів, яких потім не знаємо куди дівати (а з індексом «Мол» під сили на тисяч 10), а з другого — малі фонди на молодіжну шкільно-галантерею. А таких, наприклад, духів і одсколів, як «Тет-а-тет», «Кристін», «Робінзон», що користуються великим попитом у молоді, отримуємо за рік на 100—200 карбованців. Натомість, «Славутича» та «Душистого табак» скільки душа забажає. На помаду фонди такої мізерні. Так поступово наш магазин перетворюється на звичайний промтоварний. Про який престиж тоді може йти мова, коли молода людина не може купити у нас бодай частину необхідного? Молодіжних костюмів нема, були модні сорочки — усі продавалися у фірмових магазинах. Закономірно, що швидко постачають «свої» точки, але ми також хотіли б отримувати хороший товар. Як по-іншому ми можемо виходити у молоді хороші естетичні смаки? А це є одне із завдань нашого магазину. Може, нас краще «зібрати» від міського об'єднання «Промтовари» і зробити фірмовим магазином, наприклад, оптово-роздрібного об'єднання

SERBIS

«Одяг»? Можливо, це буде виходом з тої ситуації, що склалася.

Вихід справді шукати потрібно. Якщо «Товари для молоді» стануть фірмовим магазином, то, зрозуміло, бази будуть зацікавлені забезпечити хорошими товарами магазин. А можна зробити й по-іншому. Ю. А. Димитренко вже піднімала питання, щоб поставити магазин на прямий зв'язок із Кіровоградським швейним виробничим об'єднанням, щоб підприємство давало для продажу в магазині величезні партії свої новинки та експериментальні розробки. Все-таки «Товарам для молоді» це більш підходить, рибити, ніж УТО, куди постача-

ється така продукція. Адже палата Кіровоградського швейного виробничого об'єднання користуються високим попитом у молоді.

І якщо такий зв'язок налагодиться, він дав би змогу коректувати продукцію об'єднання у ще більш молодіжне русло. Ось, наприклад, отримав магазин молодіжні пальта, але вони не розійшлися зразу, як колись бувало, хоч і модель хороша. Причина? На копір дали норку. Таке хутро не дуже пасує дівчатам. Це, по-перше. А по-друге, підвищилася ціна. Молодим більше подобаються пальта із штучними хутрами або ж із хутром чорнобурого лісиці — це більш по-молодіжному. Таке співробітництво допомогло б вичити і запити молоді. До речі, будувати повинні у магазині й анікетування. Світлана Сисоєва деякі питання вже підготувала, але потрібна ще кваліфікована допомога та товарознавця з попу-

Проблема, яка стоїть перед дівчатами магазину № 32, не така вже проста — підняти престиж свого магазину, зробити його по-справжньому молодіжним. Але, якщо їм не підуть назустріч, — нічого не вийде. Треба це раз усім разом про це подумати. На зустрічі керівників зацікавлених організацій з питання покращення забезпечення магазину № 32 «Товари для молоді» товарами молодіжного асортименту 18 лютого 1986 року висловлювалося немало цікавих пропозицій і зауважень, було прийнято рішення. Не буду його цитувати, але більшість пунктів зовсім не виконуються.

Ми звертаємося до директора об'єднання «Промтовари» О. В. СВИРКУЛ, директора оптово-роздрібного об'єднання фірми «Взуття» Р. М. ТИТОВОЇ, директора оптово-роздрібного об'єднання фірми «Одяг» С. С. БУЗЬКО, директора обласної оптової бази «Укротгалантерея» М. П. КУЧМИ, до всіх керівників зацікавлених організацій — давай-те врешті серйозно займемося проблемами, які стали нині перед комсомольсько-молодіжним колективом магазину «Товари для молоді».

Т. ТАРАСЕНКО, м. Кіровоград.

Володимир КОБЗАР

(ПОДОРОЖНЯ ПОВІСТЬ)

Пам'яті батька

(Продовження. Поч. у №№ за 14, 17, 19, 24 листопада, 1, 5 та 8 грудня ц. р.)

На радощах діти здійняли таку колотнечу, що вода у Висуні одразу почорніла; я мусив шукати іншого місця, щоб обмитися. Купання помітно поліпшило настрій — наче вода змила з тіла не тільки піт і бруд, а й тому від рюкзака, який за кілька днів подорожі поменшав, але водночас, здається, не полегшав. Згодом я зрозумів у чому річ: у той час, як рюкзак таки потроху легшав, я непомітно знесиливався і тому майже не відчував зменшення ваги. Крім того, я так натрудив ноги, що ще з місяць після подорожі з моїх підшових сходили шкіряні натопти, — шось на зразок грубих мозолів.

Можна тільки уявити, який вигляд мали правдиві чумаки, пройшовши курними шляхами пів-України! Крім звичайного пилу і бруду, вони були ще і в дьогті, почасти вимащуючись ним ненароком, а часто й свідомо, сподіваючись, що дьоготь убереже їх від хвороби, надто від чуми. Чумакували переважно чоловіки в розквіті сил, здоровані, але і їх не минула смерть. І тоді у степу з'являлася ще одна могила з абияким хрестом, який невдовзі зникав, зламаний буревієм чи підмитий дощами; щезала в безвісті могила, і тільки в пісні той безталанний чумачина лишався безсмертним.

У народних переказах часто мовиться про любов чумацьку до пісні. То була чи не єдина їхня розрада під час тривалої, одноманітної подорожі. Співалося їм, либонь, коли пісні йшли на душу, — легко й привільно, і степ, вочевидь, примовкав, слухаючи той могутній спів збратаного спільними випробуваннями чоловічого товариства. Про що їм співалося? Найчастіше про власну долю, про сім'ю, про кохання, про пригоди на степових роздоріжжях. Чумацьке життя не було настільки легким, щоб співати безтурботних пісень, а чи їхня етика не дозволяла співати таких, — у всякому разі, серед чумацьких пісень, на відміну, скажімо, від козацьких, майже нема жартівливих. Здебільшого це сумні, просякнуті глибоким почуттям жалю пісні про нещасливу долю. Напевно, у таких піснях чумаки знаходили розраду. Так ми співаємо тих пісень, які нам до вподоби. І по тому, хто що співає, можна, перефразовавши відому приказку, сказати: скажи, що ти співаєш (чи любиш слухати), і я скажу, хто ти є... Навіть над покійником, було, співали чумаки, — одну, улюблену, і від той пісні в слухачів волосся дибки ставало на голові, а з очей мимоволі котилися сльози.

У пізніші часи, коли чумакувати стало легше й безпечніше, коли зникла постійна загроза татарського нападу, за Дніпром (на великдень) чумаки мали ще одну розвагу: розпрягали воли, піднімали догори дишло з прив'язаною замість паруса бичакою шкурою, і катилися за вітром. Напевно не всі чумаки займалися цим, але були серед них охочі і до таких ігрищ та забав. А частіше всього їм було не до веселощів. Треба було думати про дорогу, про воли, про сіль; треба було думати про зворотний шлях; і були випадки, коли замість солі доводилося везти а Криму порожнього воза, «торохтія».

Думали і про них, степових аргонавтів. Мабуть, саме з розпаленої уяви домочадців народилася легенда, записана етнографом В. Ястребовим наприкінці минулого століття: «Одного разу їхали чумаки через Крюків і стали на нічліг. Зупинившись, випрягли волів і заходилися, як водиться, кожен коло свого діла: той розставляє тагани і варить галушки, той справляє воза, ті подалися до найближчого шинку, а один з них заходився лагодити колесо. Пораяється з колесом і думає про свою молодичку, яку покинув удома. А молодичка й сама збудувалась за чоловіком і задумала привабити його чарами: взяла горщикок, накидала в нього всякого зілля, примовляючи «Пилип, Пилип!» зачинила щільно і поставила в піч, а сама вийшла. І ось маленька дівчинка, яка була в хаті, чує пискіт у горщику «пипип-пипип»; вона й кинулась до нього, відкрила, але тут «бігла мати з криком «Що ти робиш, дурна, він уб'ється!» закрила горщик. І справді, чумак трохи не вбився. Жителі міста Кременчука бачили, як, осідлавши колесо, летів над городом чумак, і в той же час страшно кричав: «цить, цить, цить!». Всі дивилися, але не могли його спинити. Нарешті, знайшовся один знаючий чоловік, підняв угору лезо ножа, і чумак почав опускати. Коли ж він опустився, той дав йому пити, потім знову підняв ножа і чумак полетів знову».

(Далі буде).

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ІНФОРМУЄ УКООПТОРГРЕКЛАМА

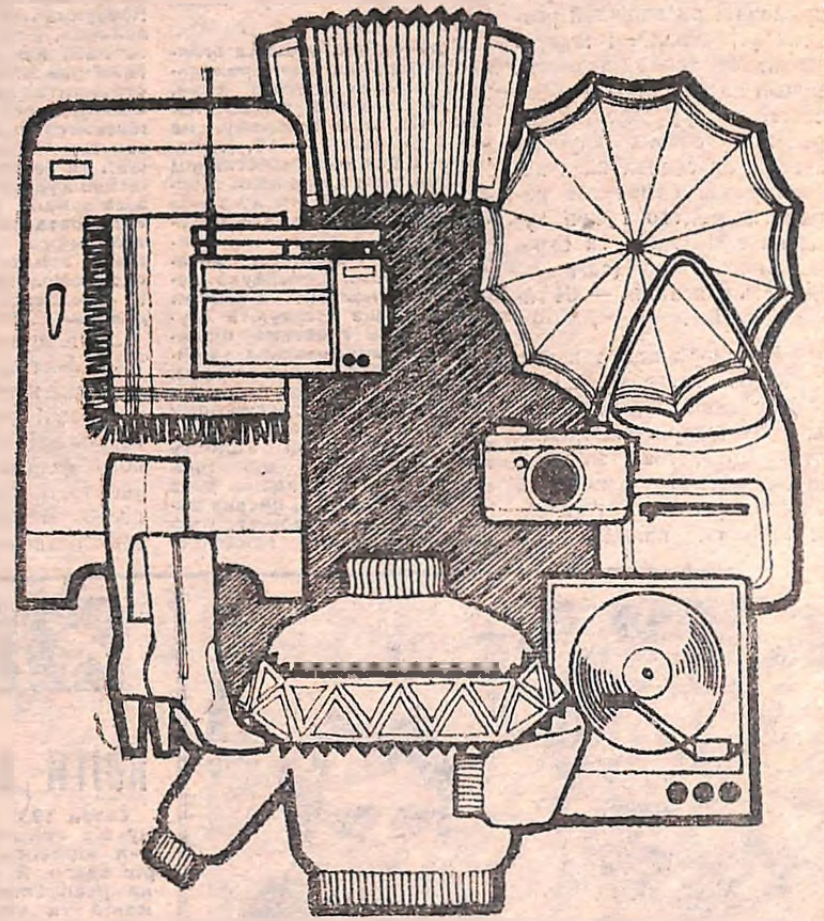
КОМІСІЙНИЙ
МАГАЗИН—
ДО ВАШИХ
ПОСЛУГ

Він допоможе продати речі, які з тих чи інших причин не задовольняють вас. Тут же можна придбати і необхідний товар. Отже зацікавленість подвійна.

На комісію приймаються як нові речі, так і ті, що були в користуванні, але не потребують ремонту чи реставрації і відповідають вимогам гігієни.

Комісійні магазини надають населенню додаткові послуги: приймають речі на прискорений продаж, присилають додому товарознавця для оцінки великогабаритних речей, повідомляють листівкою, що товар продано.

РОЗРАХУНКИ З ВАМИ БУДУТЬ ЗРОБЛЕНІ НА ТРЕТІЙ ДЕНЬ ПІСЛЯ ПРОДАЖУ ТОВАРУ, А ПРИ ТЕРМІНОВОМУ ПРОДАЖУ—В ДЕНЬ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ. ГРОШОВУ СУМУ ВІД ПРОДАЖУ РЕЧЕЙ ЗА БАЖАННЯМ МОЖНА ОТРИМАТИ В МАГАЗИНІ, АБО, ЗА ПРОХАННЯМ, ЇЇ ПЕРЕ-

ШЛЮТЬ ПОШТОЮ ЧИ ПЕРЕВЕДУТЬ НА ВАШ РАХУНОК В ОЩАДНУ КАСУ.

ШАНОВНІ ТОВАРИШІ КОМІСІЙНІ МАГАЗИНИ ПО ТОРГІВЛІ ПРОМИСЛОВИМИ ТОВАРАМИ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ—ДО ВАШИХ ПОСЛУГ!

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ЦЕ ВАМ ВИГІДНО

ЗАГОТІВЕЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ РЕСПУБЛІКИ ЗАКУПОВУЮТЬ У НАСЕЛЕННЯ ЗА ЦІНАМИ ЗГІДНО ДОМОВЛЕНОСТІ ВЕЛИКУ РОГАТУ ХУДОБУ, СВИНЕЙ, ОВЕЦЬ, КРОЛІВ, ДОМАШНЮ ПТИ-

ЦЮ, МЕД, ЦУКОР, ОЛІЮ, СУХОФРУКТИ, ГОРІХИ, ЗЕРНО, КВАСОЛЮ, ГОРОХ, СОНЯШНИКОВЕ ТА ГАРБУЗОВЕ НАСІННЯ В НЕОБМЕЖЕНІЙ КІЛЬКОСТІ.

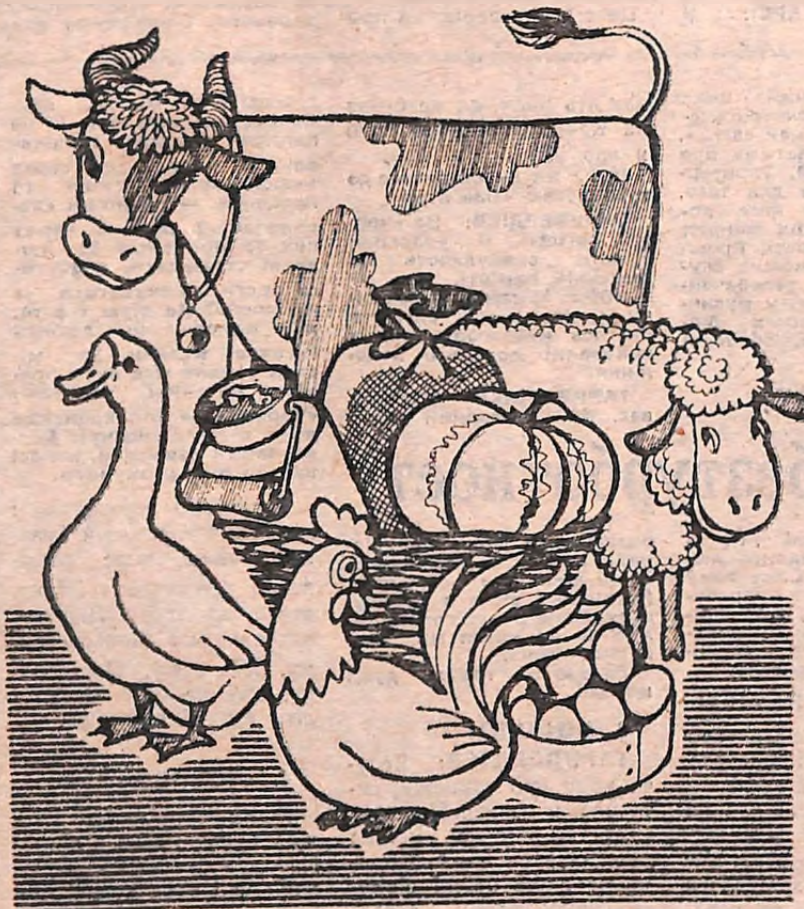
ЗДАВАЧІ ТВАРИНИЦЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ МОЖУТЬ УКЛАСТИ ДОВГОСТРОКОВІ ДОГОВОРИ НА ВІДГОДІВЛЮ ТА ПРОДАЖ ЖИВНОСТІ.

ЦІ УГОДИ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ НАДАННЯ ДОПОМОГИ НАСЕЛЕННЮ В ПРИДБАННІ МОЛОДНЯКА ПТИЦІ, ПОРОСЯТ ДЛЯ ВІДГОДІВЛІ В ОСОБИСТОМУ ГОСПОДАРСТВІ З НАСТУПНИМ ПРОДАЖЕМ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

РОЗРАХУНОК ЗА ЗДАНУ ПРОДУКЦІЮ — ГОТІВКОЮ ЧЕРЕЗ КАСИ ЗАГОТКОНТОР, ПЕРЕРАХУВАННЯМ НА ОСОБИСТІ РАХУНКИ В ОЩАДКАСАХ АБО ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ.

ШАНОВНІ ТОВАРИШІ! ЗДАВАЙТЕ ТВАРИНИЦЬКУ ТА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКУ ПРОДУКЦІЮ НА ПРИЙМАЛЬНО - ЗАГОТІВЕЛЬНІ ПУНКТИ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ!

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
ЗАГОТІВЕЛЬ УКООПСІЛКІ.
УКООПТОРГРЕКЛАМА.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БН 01893.

НАША АДРЕСА:
316050 МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друк. арк.)

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-66; відділів: номінаційного виховання — 4-66-79, 4-64-21; номінаційного життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолабораторії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96; наторторської — 3-61-83.

Зам. № 654. Тираж 60 200.

Газета виходить в півторому,
четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.